

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. april 2010
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1243
Dok.: JHH40125

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 772 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 772 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren skabe mulighed for, at optagelser fra butikkers videoovervågning kan lægges ud på databaser som f.eks. ”Crimestat”, jf. artiklen ”Hjælp til butikker på røverjagt” fra Newspaq Arbejdsmarked den 3. marts 2010?”

Svar:

1. Det fremgår af den artikel af 3. marts 2010, der er nævnt i spørgsmålet, at Dansk Erhverv har etableret en database kaldet ”Crimestat”, og at det er tanken, at Dansk Erhvervs medlemsvirksomheder skal kunne lægge videooptagelser af et røveri ud på databasen med henblik på at advare andre virksomheder mod de røvere, der har begået det pågældende røveri.

Af artiklen fremgår det endvidere, at persondataloven er til hinder for, at videooptagelser af de pågældende røvere lægges ud på den nævnte database.

Justitsministeriet har på denne baggrund forstået spørgsmålet således, at der sigtes til en ændring af persondataloven, der indebærer en adgang for virksomheder, der foretager tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, til at videregive sådanne optagelser i videre omfang end den videregivelsesadgang, der følger af de gældende regler i persondataloven.

2. Persondatalovens § 26 a, stk. 1, der er indeholdt i persondatalovens kapitel 6 a (§§ 26 a – c), indeholder en særlig bestemmelse om videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning. Af den nævnte bestemmelse følger det, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kun må videregives, hvis personen på optagelserne har givet sit udtrykkelige samtykke (nr. 1), hvis videregivelsen følger af lov (nr. 2), eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed (nr. 3).

Persondatalovens kapitel 6 a (§§ 26 a – c) – der foruden at indeholde særlige regler om videregivelse også indeholder særlige regler om bl.a. sletning af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed – blev indsat ved lov nr. 519 af 6. juni 2007 om ændring af tv-overvågningsloven og persondataloven.

Lovændringen byggede på tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning og havde til formål at åbne mulighed for en øget adgang for private (virksomheder) til at foretage tv-overvågning med henblik på kriminalitetsbekæmpelse. Samtidig med den øgede adgang for private til at foretage tv-overvågning blev kapitel 6 a indført i persondataloven for at sikre borgerne en styrket retsstilling ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning

I den forbindelse kan det oplyses, at tv-overvågningsudvalget efter sit kommissorium bl.a. havde til opgave at overveje spørgsmålet om en udvidelse af adgangen til tv-overvågning, og i givet fald hvilke rammer der burde gælde for en sådan udvidelse. Af udvalgets kommissorium fremgik bl.a. følgende:

”Udvalget bør i sine overvejelser tage udgangspunkt i de hensyn, som er baggrunden for de gældende regler på området, dvs. på den ene side hensynet til privatlivets fred og på den anden side kriminalpræventive og sikkerhedsmæssige hensyn.”

På denne baggrund overvejede tv-overvågningsudvalget bl.a. hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet. Udvalget anførte herom bl.a. følgende (betænkningens kapitel 5, side 136 ff.):

”En stillingtagen til, i hvilket omfang det skal være tilladt for private (og for offentlige myndigheder) at foretage tv-overvågning af offentligt tilgængelige steder, må efter udvalgets opfattelse bero på en afvejning af de mulige fordele ved tv-overvågning over for de ulemper, som vil være forbundet hermed. Det beror i sidste instans på en retspolitisk og en holdningsmæssig vurdering, hvorledes denne afvejning falder ud [...].

Udvalget skal indledningsvis pege på, at medens den beskyttelsesinteresse, der taler for, at der kun i begrænset omfang gives mulighed for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel – dvs. hensynet til privatlivets fred, uvilje mod overvågning og frygt for misbrug – for en umiddelbar betragtning kan forekomme noget abstrakt, kan der lettere peges på mere konkrete hensyn, som taler for i større omfang at tillade tv-overvågning.

I det omfang en tv-overvågning er effektiv, hvilket den ansvarlige virksomhed m.v. selv kan have stor indflydelse på, kan der i større eller mindre omfang forebygges og opklares kriminalitet, herunder også grove og personfarlige forbrydelser såsom væbnede røverier, drab og terrorhandlinger.

Udvalget fremhæver i denne forbindelse, at tv-overvågning ikke alene har til formål at beskytte økonomiske værdier for de virksomheder m.v., som etablerer overvågningen, men også tilsigter at beskytte ansatte og kunder mod fysiske overgreb f.eks. ved røveri eller anden grov kriminalitet. Overvågningen har ligeledes til formål at beskytte de personer, som tilfældigt overværes eller på anden måde involveres heri. Det kan således have store menneskelige konsekvenser, selvom de pågældende personer ikke direkte lider fysisk overlast ved gerningen. Forholdet er det, at mange, der har været udsat for røveri, uanset selv langvarige

behandlingsforløb vil blive arbejdsmæssigt, socialt og psykisk invalideret af hændelsen [...].

Udvalget finder på denne baggrund, at afvejningen af hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet kan begrunde, at der bør ske enkelte lempelser i adgangen til at foretage tv-overvågning, således at tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed kan finde sted i et vist øget omfang. Det skal understreges, at udvalgets forslag herom skal ses i sammenhæng med udvalgets forslag til ændringer i persondataloven. De foreslåede nye regler i persondataloven har til formål at sikre, at de personoplysninger, der tilvejebringes gennem tv-overvågning, i videst muligt omfang behandles på en måde, der sikrer imod, at der sker misbrug.”

Som det fremgår, fandt tv-overvågningsudvalget – på baggrund af en afvejning af på den ene side hensynet til hensynet til privatlivets fred og på den anden side hensynet til at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet – at der burde ske enkelte lempelser i adgangen til at foretage tv-overvågning. Udvalget pegede dog samtidig på, at det ved ændringer af persondataloven burde sikres, at de personoplysninger, der tilvejebringes gennem tv-overvågning, i videst muligt omfang behandles på en måde, der sikrer imod, at der sker misbrug.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, anførte tv-overvågningsudvalget følgende (betænkningens kapitel 5, side 150):

”Udvalget tillægger det væsentlig betydning, at der i persondataloven sker en nærmere regulering af, hvornår oplysninger, der hidrører fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kan videregives. En regulering heraf kan sikre, at foretagne optagelser ikke uden videre udveksles mellem virksomheder eller myndigheder, hvilket kunne give anledning til misbrug. Det ønskes på denne baggrund i loven præciseret, at uden samtykke kan disse oplysninger alene videregives til politiet med henblik på en politimæssig efterforskning og herefter indgå i en eventuel straffesag. Oplysningerne kan også videregives til politiet i andet politimæssigt øjemed, f.eks. til brug i eftersøgningssager. I øvrigt kan videregivelse af oplysningerne kun ske, hvis der foreligger samtykke hertil fra de berørte personer (de registrerede), eller hvis det følger af lov, at videregivelse kan eller skal ske.”

Justitsministeriet har i pkt. 7.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vedrørende ændringen af tv-overvågningsloven mv. fra 2007 (L 162 af 28. februar 2007) forholdt sig til tv-overvågningsudvalgets overvejelser om bl.a. videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. I bemærkningerne er bl.a. anført følgende:

”7.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med tv-overvågningsudvalget i, at det bør sikres, at misbrug af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, ikke finder sted.

Justitsministeriet kan derfor af de grunde, som udvalget har anført, tiltræde, at der i persondataloven fastsættes udtrykkelige bestemmelser om [...] videregivelse af sådanne optagelser.”

3. Det er på den anførte baggrund min opfattelse, at bestemmelsen i persondatalovens § 26 a, stk. 1, sikrer en hensigtsmæssig balance mellem på den ene side hensynet til kriminalitetsbekæmpelsen og på den anden side hensynet til privatlivets fred, og at der ikke er anledning til at ændre persondataloven, således at der skabes en udvidet adgang til at videregive billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.